

Беседа Владике Артемија у Недељу 4. по Духовдану, 2018. године у манастиру Светог краља Милутина у Бадовинцима

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Нека је срећан и Богом благословен данашњи празник, браћо и сестре, празник светих апостола Вартоломеја и Варнаве и имендан нашега оца, архимандрита Варнаве, који носи име светог апостола Варнаве. Посебно ми је драго да је Господ тако благословио да се данас нађемо овде са вама да прославимо ове дивне светитеље.

Свети апостол Варнава је не узалуд назван "сином утехе". Тако га називају, јер он је био проповедник Једине утехе у роду људскоме, а то је проповедник Господа Исуса Христа васкрслога и ради нашега спасења. Он је проповедао Реч Божију. Он је био "син утехе" не само по речима него и по своме карактеру. Био је смирен, био је кротак, био је ревносан у својој служби и он је проповедао ту Веру коју је Господ Христос оставио, коју су остали свети апостоли, такође, проповедали. И он је био сапутник и помоћник и светом апостолима Павлу, пролазећи са њим многе градове и места, проповедајући реч Божију.

А то што су они проповедали, то је та права Вера, браћо и сестре, о којој говори и данашње Свето Јеванђеље. Чудесна је ствар Вера, Вера у Господа Христа, не вера било која, него Вера да је Господ Христос Син Бога живог, који је дошао у свет да грешнике спасе. Ту Веру је данас показао у светом Јеванђељу, за дивно чудо, не неко од Његових ученика, не неко од јеврејског народа који је био послат, него од једног незнабошца, који је био римски

војник, у то време на служби у Палестини. Имао је слуге и имао је војнике под собом, али се његов слуга разболео веома тешко. А он је чуо од других људи за Господа Христа. До тада Га није видео, није знао, није видео ни једно Његово чудо, али му прилази, клања се и каже, пазите, не тражи ништа, само каже, извештава Га: *"Слуга мој лежи дома узет и веома се мучи."* Даље не говори, не тражи, не каже: дођи да га исцелиш. Али зато Господ допуњује и каже: *"Ја ћу доћи и исцелићу га."* А капетан у смирењу своје исповеда, каже: *"Господе, ја нисам достојан да уђеш под кров мој, него само реци реч и оздравиће слуга мој, јер и ја сам човек од власти и имам под собом војнике, па кажем једноме иди и иде, и другоме дођи и дође."* "И ти, није даље говорио али је значило: И Ти Господе, имаш власт над свим и свачим у овоме свету, који си све створио, о свему промишљаш. Ти само реци реч и оздравиће слуга мој." Господ чувши овакво исповедање вере, рече онима који су Га пратили, задиви се Господ таквој вери, и рече онима око себе: *"Заиста вам кажем овакве вере ни у Израиљу међу јеврејским народом не нађох као у овога капетана."*

Шта показује ово свето Јеванђеље, браћо и сестре? Показује снагу и силе Вере, јер Господ рече капетану: *"Иди, и како си веровао нека ти буде."* И крај. И оздрави слуга његов онога часа. Видите, Господ није отишао у кућу, није га ни руком дотакао, није ни Он рекао нека оздрави, него је само потврдио веру капетана, његовог господара: *"Како си веровао, нека ти буде!"*

То је права и истинита Вера која не поставља никаква питања, која ништа даље не распитује, не тражи објашњења, него верује да је оно што је Господ говорио истина и да се труди да живи по тој вери. Ето, сваки човек, зависно од своје вере, он јесте чудотворац као и овај капетан, јер човек са вером што год

заиште, тако је рекао Господ, *"што год иштете у Оца Мога, биће вам"* - ко иште са Вером. Наравно, не можемо искати нешто грешно, нешто земаљско, нешто пролазно, очекивати да нам Бог то и испуни, него оно што се тиче вечнога живота. Треба нам јача вера. Апостоли су веровали, али не толико још уверено, па су рекли једном приликом: *"Господе, домети нам вере"*, додај нам вере, наша вера није довољна, додај нам вере. Тако и ми, браћо и сестре, знајући своје слабости, своје мане, своје грехе, своје страсти, можемо и треба да се молимо Господу да нам дометне вере овога капетана, да верујемо да што год заиштемо од Бога, а што користи нашем вечном спасењу, да ће то Господ учинити и испунити. Без икакве сумње то треба чинити тако. Пример за то су и сви свети апостоли, светитељи Божији, свети оци, свети мученици, свети преподобници и остали који су год Богу угодили, угодили су вером, јер каже апостол Павле: *"Без вере није могуће угодити Богу."* А ми смо слуге Божије, треба да Богу служимо, Богу да угађамо. Зато је потребно да имамо веру, јер само са вером Богу се може угодити и од Бога примити оно што је нама потребно за живот вечни и Царство небеско.

Још једном честитам имендан нашег драгог оца Варнаве и желимо да свети апостол Варнава буде њему вођа и руковођа кроз све дане живота његовога, да га води путем спасења, као што је и свети апостол Варнава ишао и да га доведе тамо где се и он данас налази у Царству Христа Бога нашега. Да тамо сви заједно славимо Оца и Сина и Светога Духа кроз све векове и сву вечност. Амин.